

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 7. januar 2010
Kontor: Det Internationale
Kontor
Sagsnr.: 2009-150-1508
Dok.: LON40576
+ bilag

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 322 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 10. december 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dennis Flydtkjær (DF).

Brian Mikkelsen

/

Nicolai Pii

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 322 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Kan ministeren oplyse, om Danmark har mulighed for i forbindelse med gensidig anerkendelse på strafferetsområdet, at afvise at udlevere en borger til et EU land, fordi man ikke stoler på, at personen er sikret en fair rettergang?”

Svar:

Udlevering af danske statsborgere og udlændinge fra Danmark til udlandet (med undtagelse af de nordiske lande) med henblik på strafforfølgning eller straffuldbyrdelse er reguleret i udleveringsloven, jf. lovbeholdning nr. 833 af 25. august 2005 om udlevering af lovovertrædere som senest ændret ved lov nr. 99 af 10. februar 2009.

Betingelserne for og behandlingen af sager om udlevering til medlemsstater i Den Europæiske Union er beskrevet i lovens kapitel 2 a og 3 a. Kapitlerne blev indsat i udleveringsloven som led i Danmarks gennemførelse af Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union (2002/584/RIA), jf. lov nr. 433 af 10. juni 2003 om ændring af lov om udlevering af lovovertrædere og lov om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige.

Med rammeafgørelsen er der gennemført en forenklet ordning for udlevering mellem EU-medlemsstaterne på grundlag af princippet om gensidig anerkendelse. Det indebærer, at når en medlemsstat anmoder om at få en person udleveret til strafforfølgning eller straffuldbyrdelse, skal denne anmodning imødekommes (anerkendes), medmindre der foreligger en af de afslagsgrunde, som fremgår af rammeafgørelsen.

Rammeafgørelsen fastlægger, i hvilke tilfælde en EU-medlemsstat er forpligtet til at udlevere en lovovertræder til en anden medlemsstat. Rammeafgørelsen fastlægger herudover, i hvilke tilfælde medlemsstaterne kan eller skal afslå udlevering af en lovovertræder.

Udleveringsloven indeholder i §§ 10 b-10 j en opregning af obligatoriske og fakultative afslagsgrunde (dvs. grunde, som enten altid *skal* eller efter en konkret vurdering *kan* føre til, at udlevering afslås).

De obligatoriske afslagsgrunde omfatter bl.a. tilfælde, hvor den eftersøgte var under den kriminelle lavalder på gerningstidspunktet, og tilfælde, hvor vedkommende er dømt eller frifundet for den samme handling her i

landet eller i en anden medlemsstat. De fakultative afslagsgrunde omfatter bl.a. tilfælde, hvor den eftersøgte er dømt eller frifundet for handlingen i en stat uden for EU, og tilfælde, hvor handlingen er omfattet af dansk straffemyndighed, og strafansvaret eller adgangen til at fuldbyrde straf for den pågældende handling ville være forældet efter dansk ret.

Udover de afslagsgrunde, som udtrykkeligt er nævnt i udleveringsloven, indebærer Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, der blev gjort til en del af dansk ret ved lov i 1992, jf. nu lovbekendtgørelse nr. 750 af 19. oktober 1998, at danske myndigheder ikke må udlevere personer til strafforfølgning i andre stater, hvis en sådan udlevering vil være i strid med konventionen.

Det følger i den forbindelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, at en stat ikke må udlevere en person til f.eks. strafforfølgning, hvis der er grund til at antage, at den pågældende vil blive udsat en behandling i strid med artikel 3 (forbud mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf). På samme måde vil en stat handle i strid med konventionens artikel 6, hvis den udleverer en person til strafforfølgning i en anden stat, og det må lægges til grund, at den pågældende risikerer at blive udsat for en åbenbar tilsidesættelse af retten til en retfærdig rettergang.

Der kan i øvrigt henvises til forarbejderne til lov nr. 433 af 10. juni 2003 for en nærmere gennemgang af rammeafgørelsen (lovforslag nr. L 168, jf. Folketingstidende 2002-03, Tillæg A, side 4275). Der kan endvidere henvises til Justitsministeriets redegørelse af 22. januar 2008 om lovovervågning af den nævnte ændringslov (jf. REU Alm. del – Bilag 145).